

Kateřina Joselová

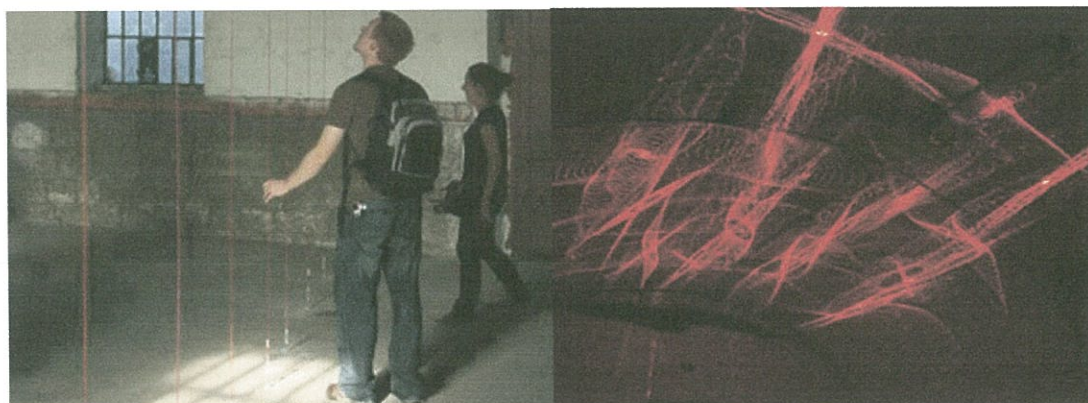
...a kde je postýlka?

"můj celkový dojem je rozpačitý, snad je práce na můj vkus příliš konkrétní, příliš hmotná, příliš čitelná a banální".

Toto jsou slova Kateřiny Joselové, kterými popsala svou instalaci v zaslaném mailu spolu s fotodokumentací v neděli 5. června 2011 ve 23:17. Je to zjištění, ke kterému musí dospět každý soudný divák a nakonec i já?

Přesto se však pokusím analyzovat výše uvedené sebehodnocení, pokusím se nalézt stopy k bezútěšnosti, něco co podá logické vysvětlení tohoto závěru.

Tvůrčí pouť Kateřiny vedla od krychlových struktur ze sádry a vosku vytvářené pro odlití z litiny přes kynetické pole ocelových prutů s diodami vyzývající diváka k interakci, k aktivní účasti, ke hře, k řadě vibrujících lanek umožňujících divákovi určité smyslové vnímání, které mělo nabýt větší razance, a to jak zvukové, tak i optické při vložení skleněných tabulí, horizontál do vibrujících vertikál ocelových lanek, které se mohly rozechvět, rozmlžit a rozezvučet sestavu skleněných hran... Místo toho pak visely sklenice od okurek na stromě u cesty a možná zvučely ve vichru zimy, ale telefon svou kamerou až do vybití na tom poli zavěšený z větve toho stromu nezaznamenal nic. Škoda, mohlo to být vykročení směrem netušeným a možná osvobozujícím...

Pečlivě zaměřený Kateřinin pokoj v domě rodičů, rozmístění nábytku, jeho vyseparované horizontály, změřené tloušťky, rozpoznané textury a druhy dřív jednotlivých prvků nábytku...přesný rozpis materiálu, pregnantně podaný požadavek pro objednávku materiálu z překlízkárny v Hodoníně... a zde je možná ten první chybný krok, od kterého Kateřina očekávala, že se vše jednoduše zjednoduší a snadno zrealizuje. Instalace je opravdu precizně vyměřena, dokonce splňuje ergonomické parametry a díky předdimenzovanosti závěsného systému je možné za stolem na židli sedět. Vše se pohybuje a vlní, vybízí k dotýkání, k zakoušení, k určité interakci?

Obsahuje to všechny prvky dřívějších instalací, ale není to ono, protože si to zalezlo do pokojíčku a tam to zůstalo.

A právě proto to působí tak, jak to Kateřina popsala v úvodu tohoto textu. I když v logice výkladu vystopujeme jakoby tvůrčí kontinuitu, je tato práce až příliš formální!

Hodnocení C

Jan Ambrůz
vedoucí ateliéru sochařství 2
Šarovy 7.6.2011